

* * *

Отъ всичко казано до тукъ се вижда, че абаджийскиятъ еснафъ е игралъ ролята на важенъ економически и културенъ факторъ въ живота на нашия градъ при недалечното минало. Оцѣлѣли паметници на неговия общественъ животъ сж: абаджийскиятъ гиранъ и абаджийското училище. Първиятъ отъ тѣхъ е билъ построенъ на западната страна на сегашния ловенъ домъ къмъ рѣката. До преди десетина години една частъ отъ севлиевци сж черпѣли вода за пиене отъ тоя гиранъ. Сега той е занемаренъ и затуленъ, тѣй като, за щастие, градътъ ни отъ нѣколко години насамъ е снабденъ съ здрава вода за пиене чрезъ нѣколко чешми. Вториятъ паметникъ — абаджийското училище — е построенъ на 1891 г. на мѣстото на старо здание, служило презъ турско време за болница. Това училище е дѣло на абаджиитѣ, макаръ че постройката му не е направена изцѣло съ тѣхни пари. Идеята да се построи то е излѣзла отъ абаджиитѣ. Тѣ, следъ като организацията имъ се разтурила, дълго време живѣли съ мисълта, въ какво обществено дѣло да вложатъ общитѣ си пари, на брой 2,000 лв. Тѣзи пари били пазени и държани у бившия имъ еснафбашия Иванчо Пенковъ. Най-сетне имъ се отдало случай да осъществятъ желанието си. Къмъ 1889-90-та год. въ града ни се почувствувала нужда отъ още едно училище. До тогава имало само две — старото „х. Стоянь“ и „Рождието“, бившето турско училище. И дветѣ днесъ сж ремонтирани. На 1890 г. абаджията Иванъ Братовановъ, като съветникъ въ общината, съ съгласието на другитѣ абаджии, настоялъ предъ общинаритѣ да се почне постройката на училището. И за да склони надлежнитѣ власти, които се колебаели да осъществятъ това дѣло, порали липса на достатѣчни срдства, предложилъ абаджийската парична помощ. Идеята била радушно приета и постройката на училището почната. До колко това дѣло е било присърдце на абаджиитѣ, се подчертава отъ факта, че презъ време на градежа му тѣ го надзиравали ежедневно, като за тая цель упълномощили бившитѣ си еснафбашии Ив. Пенковъ и Сава Неновъ Шекерджиевъ. Съ дадената абаджийска помощ се издигатъ основитѣ и една частъ отъ стениитѣ на училището; а следъ туй то се доизгражда отъ общината на 1891 год. и почва да работи до 1905 г., когато пожаръ унищожава цѣлия му таванъ. На 1907 год. то сѣ поправя и се подхваща въ него наново училищниятъ животъ.

Това училище съ право се назовава отъ гражданитѣ ни „Абаджийско“ и носи сжщия тоя надписъ и до день днешенъ.

Днесъ абаджийството е въ своя залѣзъ. Но то съ своето скромно, но живо дѣло е оставило свѣтли дири въ живота на града ни. Паметникътъ, който оставя, ще напомня на севлиевскитѣ граждани за неговия живъ общественъ духъ.

гр. Севлиево, 18. XI. 34 г.